

HOMILIE DRIEËNDEERTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR C ZA 16 / ZO 17 NOVEMBER 2019

Een moeilijke evangelieverhaal vandaag. Je zoekt zo'n tekst niet zomaar uit, mocht je voor een bepaalde gelegenheid een inspirerende evangelietekst zoeken. We horen toch niet graag spreken over verval en ondergang en rampen en catastrofes. Het is kommer en kwel wat ons te wachten staat. Maar toch, het voorlaatste vers schijnt alles te weerleggen: Wees niet bang: **"Geen haar van uw hoofd zal verloren gaan."** Deze uitspraak stelt ons gerust, omdat ons leven bij God telt en niet verloren gaat. Wij zijn en blijven in Gods hand, als we vertrouwen en geloven in de komst van de Mensenzoon, in zijn Blijde Boodschap, in de weg die Hij ons wijst.

Het evangelie van vandaag begint met de verwondering en bewondering over de indrukwekkende schoonheid van de tempel. **In die tijd merkten sommigen op hoe de tempel daar prijkte met zijn fraaie stenen en wijgeschenken.** Een knap staaltje architectuur. Maar deze tempel is geen staaltje van geloof zoals mensen voorgeven, maar van hoogmoed, en dat wordt door Jezus zo ervaren. **"Kijk ons eens, wat we daar voor God hebben gebouwd? Hij mag ons toch wel dankbaar zijn."** Maar Jezus weet wel beter. Hij kent ook de misstanden in de tempel. Van het huis van de hemelse Vader hebben ze een markthal gemaakt. Niet voor niets heeft hij de tafels van de geldwisselaars omver gestoten en het offervee verjaagd. Neen, Jezus is niet onder de indruk.

Hij stoort zich aan deze zelfingenomenheid en hoe deze tempel die een blijk zou moeten zijn van de aanbidding Gods alleen blijk is van menselijke zelfverheerlijking. God mag ons toch wel dankbaar zijn, dat we deze tempel met deze pracht en praal daar voor Hem hebben gebouwd.

Een tempel mag mooi zijn, maar moet op de eerste plaats uiting zijn van geloof, juist zoals ook deze kerk daarvan het teken moet zijn. De tempel zou de uitdrukking moeten zijn, dat deze mensen met het bouwen van de tempel hun leven op God bouwen, op Hem hopen, maar ze bouwen in werkelijkheid niet op God. De tempel is marktplaats geworden. Het is slechts een stenen tempel en stenen alleen blijven doods en koud als het gebouw niet gevuld wordt met oprechte eredienst, met ware lofprijzing Gods. Stenen kunnen zelfs tot symbool worden van ondergang, van een versteend geloof waar het leven uit weg is en dat geen bezieling uitstraalt. De verwijzing naar de prachtige tempel doet denken aan de parabel van de farizeeër, die zichzelf bij God aanprijst vanwege de vele goede werken die hij opzichtig verricht, zodat God hem dankbaar moet zijn. Vandaag krijgen ze van Jezus te horen, dat deze tempel van hoogmoed verwoest zal worden.

Het evangelie van vandaag wordt gewoonlijk gezien als een voorspelling van het einde der tijden, maar dat is toch niet de bedoeling van Jezus. Hij zegt alleen wat er gebeurt als door de menselijke hoogmoed het geloof versteent; als de God van liefde, vrede en gerechtigheid geen plaats meer krijgt in zijn eigen tempel. Want dan gebeuren er verschrikkelijke dingen. Want de hoogmoedige mens stelt zichzelf voorop en dat gaat altijd ten koste van God en de naaste. Dan komt de liefde en eerbied op het tweede plan te staan en wraak en vergelding boven vergeving, egoïsme boven broederlijkheid, corruptie boven gerechtigheid, en winst en eigenbelang boven respect voor Gods heerlijke schepping die de aarde is.

De mensengeschiedenis kent een grillig verloop. De mens kan bijzonder zijn, omdat hij/zij offers kan brengen voor het geluk van anderen en vrede en vreugde kan bewerken en uitstralen. Maar waar de menselijke trots gaat overheersen, daar ontstaat vernietiging. We zien welke vreselijke oorlogen de

mens door de eeuwen heen gevoerd heeft. We zien miljoenen mensen op de vlucht. Zo vaak wordt God ervoor verantwoordelijk gemaakt, dat Hij dit alles zou toestaan. Maar dan draaien we de wereld om en willen niet onder ogen zien dat de mensheid zelf in haar trots dit onheil bewerkt. Jezus waarschuwt ons verder, dat we ons niet ertoe mogen laten verleiden om mee te gaan in die haat en wraak. Daarom zegt Hij: **'Wees op uw hoede, dat gij niet in dwaling gebracht wordt'**. Maar Jezus biedt altijd ook een alternatief: **'Ik zal u een taal en een wijsheid geven die geen van uw tegenstanders zal kunnen weerstaan of weerspreken.'** De taal en de wijsheid die aandacht scheppen voor onze medemensen die in nood verkeren, die ziek zijn, die hun werk verloren hebben, die eenzaam zijn, die de liefde verloren hebben. Het is de taal van de offerbereidheid, die nieuwe toekomst schept en meewerkt om de wereld te herscheppen naar Gods bedoelingen, zoals Jezus ons dit leert. Het is dus niet terecht God verantwoordelijk te maken voor het onheil. Duidelijk is dat Hij de weg van de liefde wijst, die Jezus is gegaan om alle onheil uit de wereld te verbannen.

We leven in een wereld, waarin velen geen plaats meer gunnen aan onze God van liefde, vrede en gerechtigheid. Een verhardende wereld. We zien ook een versteend geloof in onze dagen, geloof dat geen opdracht meer is. We zien de onverschilligheid van zoveel mensen voor de noden om hen heen. Maar laten we hoe dan ook waakzaam blijven en voorkomen dat ons geloof versteent. Amen.